

Ein ferðafrásøgn úr Russlandi

mær seinni. Tí flentu vit at og eg fortaldi honum, at inni í skóginum vóru aðrir veruligir »úlvar«, so tað hevði kanska heldur ikki verið so gott.

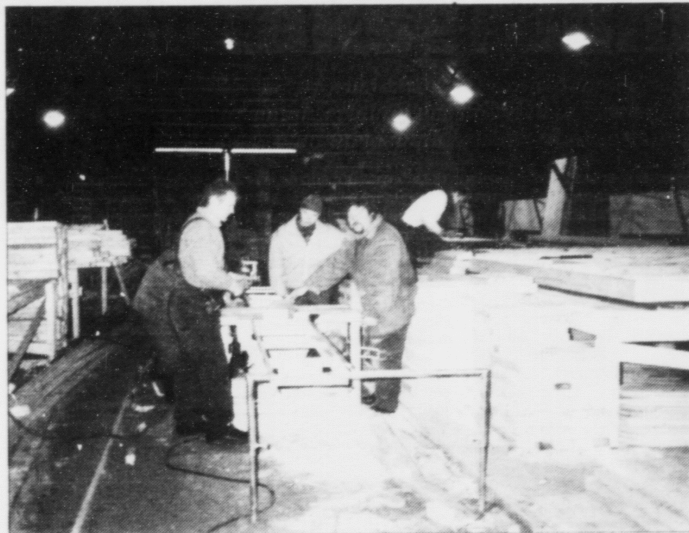
Hann bjóðaði okkum kaffi, so vit tóku matpakkar fram (og bananirnar) og fingi okkum okkurt at eta. Skjótt kom eisini Regin Poulsen inn til okkara úr bygghøllini. Og so varð prátað. Men tíðin var knøpp. Teir skuldu eisini passa sítt arbeiði, klokkan var heldur ikki meira enn gott og væl eitt, og vit vóru jú bara ferðitænnaðar á ferð í hesum økenda. Tatyana tosaði við tann russiska verkfrøðingin á staðnum. Hann greiddi frá, at arbeiðsfólkkið vóru fyrri tað mesta yvirmenn úr tí russiska herinum, sum kanska fyrri fyrstu ferð hildu á einum lekthamara, so tempoið mátti verða hægri.

Regin og Trygvi greiddu frá teimum byrjanartrupuleikum, teir høvdu havt at fáa hetta upp at standa. Og teir vóru nógvir. Men sum teir skilamenn teir eru, sá eg at hetta fór nokk at ganga, og at úrslitið nokk skuldi bliva gott. Longu nú stóðu fleiri byggielement klár úttafyrri. Vit tosaðu annars um leyst og fast. Hugdu at høllini og heilsaðu uppá arbeiðsmenninar. Teir skiltu yvirhøvur ikki, hvørji vit vóru, men sóu á Regini og Trygva, at hetta vóru týðandi fólk, og sum eisini tosaðu saman á einum óskiljandi máli. Eg ivist ikki í, at teir seinni um kvöldið fóru at fortelja har heima, um hesi mystisku, fremmandu fólkini, sum komu rokandi í einum Audi 100, stukku inn á gólvið í ein góðan tíma og síðani struku avstað aftur við sigarroykinum eftir sær. Huldufólk ella tað, ið verri

var.

Byggingin, nevnd Spin-projekt, snýr seg stutt um góð 125 sethús, sum E. Phil & Søn letur byggja fyrri danskar Danida-pengar. Okkurt um 45 milliónir kr. Teir hava ein russiskan samarbeiðspartnara í Skt. Petersburg. Húsinu skulu standa liðug um gott og væl tvey ár í tveimum bólkum (bygdum). Her sum vit vóru, høvdu teir ikki felt skógin enn, so okkurt fór nokk at taka sína tíð. Men hetta hevur Sosialurin nokk skrivað alt um, so hetta skal eg ikki gera meg klókan uppá. Bert kann eg líka nevna, at tá ið tey standa liðug, flyta russiskir her-yvirmenn við familju inn, sum verða sendir heim t.d. úr teimum baltisku londunum.

Ein skilagóð, donsk ætlan, har man kann fylgja hjálparpeninginum allan

Inni í bygghøllini. Regin stendur og vegleiðir

Arbeiddsskúrar

vegin til sjálvt úrslitið. Her ein nýggj, russisk bygd. Og so dryppar tað eisini eitt eindur á degnin, sum tú veit, her E. Phil & Søn. Og tað er bara gott eisini. Og so mugu vit heldur ikki gloyma Regin og Trúgva. Jóannes Niclasen var ikki til staðar tann dagin. Annars fortaldu Regin og Trygvi, at eisini triggir íslendingar arbeiðdu har. At enda tosaðu vit eitt eindur um byggitilfarið, sum kom frá lokalum sagsverki. Og um russisk amboð, sum teir skuldu venja seg við úti í hesi oyðimørkini. Men maturin, sum tvær russiskar kvinnur gjørdur, var bara góður. Har kundu teir ikki klaga. Og tað sá man eisini á teimum. Og so skuldi eg heilsa øllum har heima. Og tað geri eg so her-við.

Skt. Petersburg 11/3-95
Bjarki Højgaard

Inni í einum skúri. Regin og Trygvi. Har stendur eisini modell av húsunum, sum hevur staðið m.a. í teimum føroyskum blóðunum. Og so tekningar o.a.

Framhald av síðu 15

verða við at seta nýggj virkir ella vinnur í gongd?

–Ja, avgjørt, men um hasin grunnurin letur so mikið sum eina krónu til Fiskasøluna ella Fiskavirking, eigur øll nevndin at verða sett frá og hesi boð – ónnballað – eigur landsstýri og lógtung at geva nevndini beinanvegin, nú nevndarformaðurin í Fiskasøluni ætlar at mjólka grunninum fyrri at hjarga krediturum hjá Fiskasøluni undan tapi. Hetta er skammiligt og sigur alt um hugburðin hjá nevndarformanninum.

Fiskasølan er eins og Fiskavirking ein trupulleiki hjá krediturum, og tað almenna skal halda seg langt frá beinleiðis at leggja uppí. *Ert tú samdur við teimum, sum siga, at tað verður ein vanlukka, um Fiskavirking fer fallit?*

–Nei. Stovnanin av felagnum var ein vanlukka, meðan avtøkan vil verða grundarlag fyrri øktum virksemin og fleiri arbeiðsplássum.

Tekur tú undir við kravinum frá donsku stjórnini til lógtung, at kvoturnar skulu gerast meira umsetligar?

–Nei, tí gerast kvoturnar meira umsetligar, verður tað møgulegt hjá t.d. stórum trolarum at keypa kvotuna frá útróðrarbátunum og tá verður tað skjótt, at kvoturnar undir Føroyum verða savnaðar á heilt fáum hondum, meðan stór ókir ikki hava eitt tað einasta fiskifar. Danska stjórnin krevur eisini, at kvoturnar skulu loysast frá skipunum og gerast persónligar. Hetta er eitt heilt óskiljandi krav frá einari javnaðarstjórn, tí hetta vil gera, at nakrir fáir persónar koma at hava einarett

tí fiskirættindini undir Føroyum og gerast sonevndir »kvotabaronar«. Hesir kvotabaronar kunnu síðani selja ella leiga kvotuna til aðrar, enn tað útlendingar og liva »feitt« av henni uttan at røra ein fingur.

Eg skilji als ikki eina slíka skipan og higartil hevur lógtungibetir noktað at samtykt hesa skipan, sum bert vil gerast eitt annað Fiskavirking á sjónum við øktum arbeiðsloysi og óktari fólkafráflyting.

Lógtungibetir tó eisini at samtykkja eina skipan, har tað verður forðað fyrri, at føroyingar gerast strámen fyrri útlendingum við at standa sum formellir eigarar av skipum, men har veruligi eigarin er útlendingur. Tað er tó nakað, ið týðir uppá, at hetta longu er hent í einum føri.

Hví heldur tú, at danska stjórnin vil trýsta umsetligu kvoturnar igjøgnum?

–Tann eini møguleikin er, at teir framvegis als einki hava skilt av føroyska samfelagnum og eru líkaglaðir við fólkafráflyting, arbeiðsloysi og tilílikum, men hin møguleikin er, at vit bert eru finnur í stórpoltiska talvinum hjá nøkrum donskum politikarum, Den Danske Bank og ávisari danskari vinnufyrirøktu.

Sum tíðin gongur og avdukingarnar gerast fleiri og sjónligari, eri eg tíverri nú av tí uppfatan, at seinni møguleikin er tann veruligi.

jan